

4. Skýjaklær og klósigatrefjar.

1 blað qto.

[Faint, mostly illegible handwritten text in Icelandic script, likely a manuscript or draft.]

78

Stýjalklar og Klósigatrefjar.

Hítinn er mikill (22. ágúst 1981), hefur andvari af norðri, Faustri
er lágur stýja bólotras. Þar er of óreglulegur Klósigi og ganga út
frá honnum stýja skóður hátt á loft upp, en er herra kemur, vanda þá
að stýjalklarum hér og þar um háloftid allt, en einn um þó: vestri, en
þar er annars Klósigi, norri þar gagna varð húsinn, d einn er hann summa
og und sú vestri, en hinn aftur í móti, ver sú austri. Mikla séðan jón
í sútri né vestri, en þar var lágur bálki, en heidviltja ofar og náði hím upp-
að stýjalklarum; norðan Snegullsjóvats og alla línd austur fyrir Eign, hédan
að Eja, úr Reykjvík, voru þyðli blíkun bönd, hvít en grá lík. Óvinda var ninn
vindstíj á Eja, og mátti þá vita, að norðan áttin vdi í fornum, þótt einn
héldist hím fram til kvöldis á þar til kvöldroddinn, að vinn notkand
klaupur og lágskinnulegur leggdiót yfir vesturloftid allt, að sá var séð.
Hverning vand inn vedrið að daga þessum lidnum og noota dag?

Þyðli loft og dunnalegt, engin sál, en rögning notkand, en meost
síðan hluta dagsins, um midaftans-leytið; var þá kominn hegur
vindur af sú vestri. Þetta var það, sem stýjalklarar og Klósigat-
refjarnar voru að seija þeim, sem annars létu svo hátt, að þeir
sáju annað en flugvélar, hermenn og dadurdrósi bojarinn í
„sambandi“ við þá úti um öll tím umhverfis fjörvina og hinar
fær klúur, sem einn voru ofarnar hédan, vappa þar und umgum
sinnum, að þá 173 endur, sem þar voru ilag þessum, kríðro um sig í hölm-
um, sem við Jóhann Arason vorum - sem af álfvöðulidar - að byggi fyrir þá voru.
Áin þess, d offri sé talid, hef ég gitt allan kostnad við þetta úr eigin vasa; þótt einn harnir“ og
„Kaujið“, sem stýjalklar bojarinn hafa sepp löjrofunni. Dög þessi fyrir þessi stýjalklar“.